

Publicerad 2010-04-13 12:47 av Jazz-75

Släta knogar

Jag har knogar. Släta knogar. De har aldrig velat slåss...De håller fast fingrar i hand. Värjer bråk.

Stark är kroppen. Den vill sluta fred med tanken. Vill lyfta mark, möta sömn.

Jag har en sömnad i mig. Börjandes från rakbladstunna sprickor i hjärtat som sakta förstummas.

Varm är vinden...

Öppnar grinden...

Ståltrådsstängslet slet upp mina fingrar då jag försökte kliva över. Kunde inte beräkna min vighet. Då ung.

Nu har jord
mött fotsulors känslighet.

Jag andas in vår. Bara min. Bara min

Är tiden.

Jag stannar till...

Utan att den stannar...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jazz-75 med Poeter.se id #9561 innehar upphovsrätten